

въ въскръсеніето. А когато го поканихъ въ Фарисейска кѫща да обѣда, Той като видѣ гостителъ че са чуди какъ е сѣднѣлъ на трапезата немытъ, зе отъ туй благословна причина, и осѫди тежко лицемѣріето на книжницийтѣ, на Фарисеитѣ и на законоучителитѣ които, като прѣстѣживатъ главното на законътъ, пазиже съ голѣма внимателностъ безполезни и ничтоожны обычаи, и като натоварватъ другите съ тежки и мѫчноносими брѣмена, тѣ самы не ги допиратъ нито съ край на прѣстътъ си, и тѣ самы, като не влѣзватъ въ пѣтътъ на добродѣтельта, въспиратъ и тѣзи, които искатъ да влѣзатъ. Затуй отъ този денъ тѣ наченѣхъ да го навѣтуватъ, и търсѣхъ на сѣкий начинъ да го уловиже отъ думытъ и работытъ му. (Лк. 11—.).

§. 43. Иисусъ осѫжда Фарисейскыятъ квасъ, лихоимството и прѣданността къмъ свѣтовните работы.

Мѣжду туй сѣбра са много народъ, и той като са обирнѣ къмъ ученицийтѣ си, съвѣтува ги да са пазиже отъ квасътъ на Фарисейското лицемѣріе, да не са бояжте отъ гоненіята отъ человѣцитетѣ; да не си прѣговарятъ какво ще отговарятъ, кога ги изведѣтъ на сѫдовищата; да исповѣдатъ за него прѣдъ человѣцитетѣ. И понеже единъ отъ народътъ поиска да му раздѣли наследіето между него и братътъ му, Иисусъ отхвърли просбата му, съвѣтува отбѣгването отъ лихоимството, като прѣложи и притчата за безумнійтъ богатъ, който като имаше намѣреніе да увеличи житницийтѣ си, умрѣ прѣзъ нощта. Подыръ поучава да не сѣ прѣдадени за да са трудиже за свѣтовните нѣща, но да търсѣтъ небесното царство: Отецъ небесный, който промышлява и за най малкытъ птичицы